

- розширення функціональних та операційних можливостей студентів, формування у них необхідних навичок, умінь. Знань, які призводять до підвищення результативної діяльності створенню запасу міцності.
- перебудова особливостей особистості студента, перш за все його самооцінки та мотивації.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Аршавський І.А. Основи негентропійної теорії біології індивідуального розвитку, значення в аналізі і рішення проблеми здоров'я // Валеологія.- 2003.
2. Аршавський І.А. Фізіологічні механізми і закономірності індивідуального розвитку. К: Наука, 2000.-270с.
3. Дзюбко Л.В. Психологічні особливості ранньої шкільної дезаптації і шляхи її подолання.: Дис... канд. психол. наук.— К., 2000.— 185 с.
4. Вікова психологія / за ред. Г. С. Костюка. — К.: Рад. шк., 2006.— 456 с.

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

*Захарова Валентина Вікторівна,
викладач кафедри естрадного та народного співу
Харківській Державної Академії Культури
м. Харків, Україна*

РОЗВИТОК ВОКАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВОКАЛІСТІВ

Вокальна культура майбутнього вокалісту включає в себе різні складові професійної майстерності особистості та визначає результативність освітньої діяльності, яка була виконана співаком.

Вокальна культура майбутніх вокалістів формується в умовах вокально-виконавських основ, які характерні певній вокальній школі, відповідно до якої відбувається навчання.

Різні науковці включають різні складові, які формують високий рівень вокальної культури. Слушними, на нашу думку, є показники П.М. Волошина, який вважає, що високий рівень вокальної культури формують: міцна технічна база, яскрава виконавська майстерність, загальне відчуття домірності усіх музичних елементів і якісних характеристик, об'єднаних у художню цілісність [1, с. 1].

Втім цей список не є вичерпним, тож вважаємо доцільним додати до нього: високий рівень вокального мистецтва, достатній рівень творчих здібностей та фантазії (наприклад, для імпровізації), музичні цінності, музично-художнє виховання тощо.

Розвиток вокальної культури майбутніх вокалістів відбувається за певними етапами.

Перший етап, як правило, включає накопичення теоретичних знань, вивчення культурно-мистецьких, зокрема вокальних, традицій народів, вокально-виконавського досвіду видатних співаків. Цей етап передбачає передусім формування мотивації студентів до вокального навчання. На цьому етапі важливого значення набуває аналіз музичних творів.

Другий етап передбачено для формування вокальних навичок різними методами, прийомами, техніками. Це один із найважливіших етапів, який безпосередньо формує професійну компетентність майбутніх вокалістів. Адже саме цей етап включає практичні дії, роботу над голосом, його постановку, тренування дихання тощо. Другий етап передбачено для відпрацювання навичок кантиленного звуковедення, володіння високою співацькою поставою та роботу над іншими важливими складовими вокальної культури.

Третій етап розвитку вокальної культури майбутніх вокалістів є заключним, адже саме на ньому відбувається формування творчого, креативного, художнього компоненту вокальної культури. Крім того, даний етап призначено для роботи над сценічною майстерністю майбутнього вокаліста.

Також слід звернути увагу, що науковці наголошують на тому, що важливо значення при формуванні та розвитку вокальної культури набуває репертуар, адже саме він становить зміст вокальної діяльності майбутнього вокалісту. Правильний вибір співацького репертуару, відповідно до оптимальності багатьох параметрів (зміст, смисл, цінність, доступність тощо) визначають процес формування вокальної культури вокаліста, а відповідно процес його професійного зростання.

Таким чином, розвиток вокальної культури майбутніх вокалістів має відбуватися поступово та включати в себе певні етапи, які один за одним будуть нашарувати знання, вміння, навички вокаліста, формуючи з нього професіонала високого рівня. Розвиток вокальної культури майбутніх вокалістів не закінчується ніколи, адже цей процес передбачає постійне вдосконалення, розвиток, самоосвіту.

ЛІТЕРАТУРА

1. Волошин П.М. Вокально-виконавська манера, як творчий чинник сучасного вокального мистецтва. *Věda a perspektivy*. 2022. № 2(9). [https://doi.org/ 10.52058/2695-1584-2022-2\(9\)-132-141](https://doi.org/10.52058/2695-1584-2022-2(9)-132-141).